

ESPAI D'OPINIONS**Nº276**
Abril 2013**Biel Caldentey****Secretari general
STEI-Intesindical**

FACEM FORA ELS SEUS GOVERNS I IMPOSEM ELS NOSTRES DRETS!

No només a l'Estat espanyol i a les Illes també a la resta d'Europa i a gran part del món, es reforça el Govern dels bancs i les multinacionals. Tot amb l'objectiu de garantir la seva riquesa, a costa d'arruïnar la gran majoria de les persones. Governos que semblen el mateix, perquè apliquen les mateixes polítiques a tots els llocs. Polítiques que eliminen conquestes socials.

Atur, desigualtat, pobresa, precarietat... Aquesta és l'única sortida que ofereixen

A l'Estat espanyol, dues reformes laborals en poc temps, han facilitat els acomiadaments tant individuals com col·lectius –ERO-, i han deixat les condicions de treball únicament en mans de les empreses, amb el resultat d'una sagnia d'acomiadaments juntament amb una rebaixa generalitzada dels salaris i de la resta de condicions de treball.

A les reformes laborals s'hi ha d'afegir la reforma que es va fer de les pensions, amb l'acord dels sindicats CCOO i UGT, les Patronals i el govern central anterior que endarrereix l'edat de jubilació, dels 65 als 67 anys, disminueix les quanties de les pensions i en dificulta l'accés. Ara, el Govern actual empitjora, encara més, aquests retrocessos.

Amb el pretext de l'elevat dèficit de l'Estat, es retalla la despesa social: ha augmentat el cost dels medicaments, s'han suprimit serveis sanitaris (proves diagnòstiques, centres d'urgències, ambulàncies...) o es nega el dret a la Sanitat a les persones immigrants. En l'Ensenyament, s'ha augmentat la taxa d'alumnes per aula i s'ha acomiadat professorat interí a les Illes, s'han pujat els preus de les matrícules universitàries o es disminueixen les despeses de manteniment dels centres, entre moltes altres decisions. S'han rebaixat els ajuts per a les persones sense autonomia física...Retallades materials amb una forta càrrega ideològica .

Totes aquestes reformes legals i retallades pressupostàries dibuixen un panorama social desolador: més de 6 milions de persones en atur, -el 26´8% de la població activa-, més del 20% de la població en risc de pobresa, persones joves que es veuen obligades a emigrar, retalls generalitzats en tots els serveis públics, acomiadaments, desnonaments de la vivenda habitual per a milers de famílies.

Pel que fa a l'àmbit de les Illes Balears, aquesta situació d'incertesa es veu agreujada, a més, per un finançament del tot injust que malmet des de fa molts d'anys l'economia, els serveis públics i els sectors productius de la nostra terra; un autèntic espoli fiscal que no ha estat resolt encara per part del Govern de l'Estat i posa de manifest la submissió del govern de les Illes del PP i que per afegitó desenvolupa un atac ferotge a la nostra llengua i propicia el conflicte lingüístic i la descohesió social.

Per a bancs, grans empreses i fortunes: més riquesa

Amb l'espantall del dogma neoliberal que diu que allò privat funciona millor i és més barat, es traspassa la gestió de molts de serveis, centres públics i empreses públiques, a mans privades, i s'ofereixen els nostres drets socials com a negoci a les grans companyies, encara que es faci a costa d'una major despesa pública i un empitjorament cada vegada més gran dels serveis prestats.

En política pressupostària i fiscal, mentre s'ha apujat l'IVA (amb independència de la capacitat econòmica del contribuent) i l'IRPF es manté una baixa pressió fiscal sobre les grans fortunes, si no és que se'ls concedeix el perdó, en permetre l'evasió i el frau fiscal. Tot això passa mentre la major part del dèficit estatal s'ha produït com a conseqüència dels importants ajuts que es donen a la banca, responsable de gran part de la crisi. El deute és il·legítim, un deute que no hauríem de pagar.

No és vera que els costos de la crisi s'estiguin repartint. Mai, des que es tenen dades, havia crescut tant la desigualtat. Mentre les rendes més baixes disminueixen a un ritme del 5% anual, les rendes altes són les que creixen més. Aquest és el resultat de les seves polítiques.

Contra la sobirania popular i les protestes socials: imposicions i repressió

S'ha aprofundit el caràcter antidemocràtic i repressiu de l'Estat, amb l'objectiu d'imposar les retallades socials i impedir la resposta al carrer. La repressió, les sancions administratives, les falses acusacions o les mentides per a confondre la població, no tenen aturall. Tot amb la intenció d'intimidat, desanimar i afeblir la resistència activa contra el gran bot cap enrere que ens imposen.

La darrera reforma de la Constitució, per a prioritzar el pagament del deute de l'Estat en comparació amb les resta de despeses, entre elles les despeses socials, es va fer sense gairebé discussió parlamentària i sense referèndum ni

cap tipus de participació de la ciutadania. Constitució irreformable per impedir l'exercici del dret a decidir que es plantetja a Catalunya ,a les Illes,Euskadi....

Un exemple de la deriva dictatorial que pren tot plegat és l'atac que pateix el moviment contra els desnonaments, la forma d'actuar dels quals sempre ha estat no violenta, quan se l'ha vinculat al terrorisme per a restar-li popularitat.

Davant tantes retallades: Que se'n vagin!

Aquest 1r de Maig, el moviment sindical, juntament amb la resta de moviments socials, ha de seguir el camí de la resistència activa contra tanta injustícia. Contra l'atur, la precarietat o les rebaixes de sous. Però també en defensa de l'Ensenyament, la Sanitat, els Serveis Socials, el Transport o la resta de Serveis Públics. Pel dret a la Vivenda (contra els desnonaments) i als serveis bàsics d'energia i aigua potable, dels quals ja es veuen privades moltes famílies. Per la Renda Bàsica Universal per a les persones sense ingressos, que permeti un mínim de vida digna.

No podem oblidar tampoc la necessitat d'una refundació d'aquest sistema polític, que s'allunya de la democràcia i acaba esdevenint servidor, únicament, del capital. No n'hi ha prou amb el simple canvi d'una persona per una altra al capdavant dels governs. Volem un sistema que respecti la voluntat i els interessos de la ciutadania davant el control de les institucions per part del poder econòmic. Que els pobles controlin els seus governs, i no a l'inrevés.

Per molt que ens vulguin acusar i confondre, hem de seguir emprant els mitjans democràtics que són al nostre abast, per a combatre les seves imposicions. Entre aquests mitjans també es troben la desobediència civil o la denúncia de les accions polítiques governamentals o partidistes i de les seves conseqüències sobre la població. No ens podran callar.

És el moment de la solidaritat, i no de l'enfrontament entre la nostra situació particular amb la d'altres persones o sectors que pateixen atacs similars. És el moment de la unitat per a resoldre els greus problemes de la nostra societat, amb la plena consciència que la solució ha de ser col·lectiva, o no serà possible.

Unitat i Lluita per a tenir més Drets, més Democràcia, més Justícia, més Igualtat, més Llibertat aquest serà el full de ruta de l'STEI-Intersindical.